

Här sitter ponnyn Hugo. I en fåtölj. Inte något konstigt med det, inte. Foto: Ida Lindkvist

Trångt i fåtöljen vid Moas fredagsmys

Publicerad: 30 oktober 2015

Författare: Ida Lindkvist

I höstkylan samlades man väl påklädda i Klockarsgårdens ridhus för att se när Moa Molitor bjöd på rolig, mysig och imponerande hästshow.

Skådespelarinsatserna stod den lilla ponnyn Hugo och den treårige unghästen Roro, och efter bästa möjliga förmåga när man har med levande varelser att göra, så stod Moa själv för manusförfattandet.

Moa har sina hästar lösa, både lilla Hugo som varit i hennes ägor de senaste fyra åren, och treåringen Roro som är en nykomling och alldeles nyss har anlänt till Moa och Sverige, egentligen är han spanjor så det där med språket blir ju lite klurigt.

– När Hugo kom till mig var han en sur gubbponny, säger Moa leende och berättar att Hugo nuförtiden ägnar sig åt film och teater, så han är väldigt van vid publik och njuter

av att få stå i rampljuset.

Moa inleder med att träna Roro på applåder, det har han aldrig varit med om tidigare. Med hjälp av en klicker talar Moa om när han gör rätt, och belönar med godis.

– Man måste veta vad man pysslar med när man använder godis som belöning. Annars kan de börja tigga och bli odrägliga, förklarar Moa.

Först får publiken klappa med händerna svagt, och det tycker Roro är helt okej och intresserar sig mer för Moas godisförråd. Applådernas intensitet ökar, och med öronen nyfiket, och kanske lite förundrat, spetsade framåt så står Roro orörlig och låter publiken sköta sitt. Moa berömmar och ger honom den eftertraktade godisbiten.

– Roro är ju en unghäst, och det är viktigt att de inte är rädda för olika saker. Det är skönt när de inte är rädda, och ska man till exempel rida ut kan det komma massa konstiga saker som plastpåsar och sådant, säger Moa.

Roro får för första gången prova att hoppa krysshinder, detta efter att han utan problem traskat över bommar på marken. Han har hela tiden stenkoll på Moa, väntar på hennes signal och även om det blir lite tokigt, lite mycket, och lite snabbt ibland, så vill han så gärna vara till lags.

– Man ska jobba på relation, relation, relation, och när man har fått en relation är det avslappning, avslappning, avslappning. Sedan lek och bus, och sedan avslappning igen, instruerar Moa som har Roro som exempel bredvid sig. Ung som han är blir han lätt på tå och igång, men lika fort får hon honom tillbaka ner på jorden.

Roro får ge plats åt Hugo som är för liten för att Moa ska kunna rida på honom, men hon håller både huvud och kropp i trim på den lille ponnyn ändå. De tricktränar, övar frihetsdressyr och Hugo är hela tiden med på noterna.

– Det är jättekul om man gör saker med sin ponny, och det finns jättemycket man kan göra utan att rida, säger Moa.

Hugo visar att han på kommando kan stå på bakbenen, hoppa högt, sitta och ligga på marken tillsammans med sin ägare, och till och med slå sin hästrumpa ned i en skinnfåtölj, även om det krävs ett par försök för att sikta rätt. Nöjt sitter han sedan där och blickar ut över sin imponerade publik.

– När jag är ute och rider någon annan häst så är Hugo med och går bredvid, så ja, han är lite som en hund, ler Moa.